

POMŮCKA KE ZPYTOVÁNÍ SVĚDOMÍ II.

(pro dospělé)

1. Vztah k Bohu - základní postoj

Jaká je naše víra? Věřím v jediného pravého Boha, v Ježíše Krista, našeho Vykupitele a v Ducha sv., který nás má osvětlovat v celém našem životě?

Směřuje můj život k cíli, k němuž mne Bůh volá - „Bud'te dokonalí, jako je váš Otec v nebesích dokonalý“?

Chci přijmout vůli Boží, jak se modlím v Otčenáši, nebo prosazuji svou vůli? Umím prosit za dar víry?

2. Vztah k Božímu slovu

Snažím se žít z Kristova evangelia? Čtu proto Písmo sv., abych poznal co Kristus ode mne žádá? Prohlubuji pravidelně své náboženské vzdělání?

3. Vztah ke svátostem

Jsem přesvědčen, že smíření s Bohem ve svátosti pokání je vstupní branou k co nejbližšímu spojení s Pánem? Poznávám ve sv. přijímání příležitost prohlubovat neustále tento kontakt s živým Bohem? Využívám rád a s velkou láskou této možnosti?

4. Vztah ke mši sv. a k modlitbě

Jak prožívám sváteční den? Jaké místo má modlitba v mém životě? Dokáži modlitbou nejenom prosit, ale také děkovat a myslet na jiné? Najdu si čas na osobní rozhovor s Bohem, snažím se poznávat, co Bůh ode mne žádá? Nejednám nikdy v životě zbaběle?

5. Vztah k bližním - všeobecně

Můžeš říci upřímně, že miluješ druhého jako sám sebe? Nepřehlídíš vědomě či nevědomky druhého? To zn. uvědomuješ si, že ten druhý, ať je kdokoliv, je člověk stvořený k obrazu Božímu?

Neodpíráš ze sobeckých důvodů druhému službu? Nevyhledáváš jen ty lidi, kteří ti mohou přinést jenom výhody? Mluvíš druhým pravdu, nelžeš jim vědomě v závažných věcech? Máš smysl pro spravedlnost? Tedy přeješ každému, co mu patří? Neodsuzuješ své bližní?

6. Vztah k rodině

Máš opravdový smysl pro pravou lásku, mírnost a jednotu? Panuje ve vaší rodině úcta, pomoc, porozumění? Hledáš pomoc Boží? Snažíš se poznávat, jaké má Bůh plány s tvým domovem a rodinou? Snažíš se podle těchto úmyslů Božích opravdu žít? Modlíš se někdy společně v rodině? Chodíš pokud je to možné společně na mši sv.?

7. Vztah k dětem

Nedíváš se na děti jen jako na břemeno? Nechceš mít víc dětí, aby se nesnížila životní úroveň rodiny? Přemýšlíš o to, že nestačí vychovávat děti tak, jak jsi byl sám vychován? Jsi schopen dát svým dětem jasnou životní linii? Uvědomuješ si, že ve výchově záleží hlavně na tvém osobním příkladu? Nevedeš své děti k sobectví? Nejednáš s malým dítětem jako s nemluvnětem, s dospívajícím jako s dítětem, s mladým mužem jako s dospívajícím? Neovlivňuješ své dítě, které se chystá uzavřít sňatek při volbě budoucího partnera do té míry, že na něho děláš nátlak? Důvěřuješ svému dítěti? Respektuješ jeho svobodu? Vedeš děti k pravému náboženskému životu?

8. Pro staré a nemocné

Užíváš svého volného času, nabytého vzdělání i svých styků také ve prospěch druhých? Nepropadl jsi lakotě? Nejsi zatrpklý? Nedáváš ostatním najevo svou vnitřní nevyrovnanost, hlavně těsně po té době, když jsi odešel do důchodu? Nezapomínáš, že tato doba tvého odpočinku je doba přípravy, abys mohl předstoupit před samotného Boha?

Jak se dovedeš vyrovnat se svou nemocí? Nejsi soustředěný stále na svou nemoc? A neděláš z ní předmět svých hovorů a úvah? Nejsi náročný k svému okolí a nezapomínáš, že ono trpí tím, že jsi nemocný? Izoluješ se od druhých z vlastní vůle víc, než je nutné? Nehledáš únik v samotě a nezapomínáš, že nemoc má sloužit také k duchovnímu povznesení ostatních? Nepovažuješ svou nemoc za trest od Boha? Věříš, že utrpení má vykupující cenu? Věříš tomu opravdu celou svou bytostí? Modlíš se za dar celé této víry? Snažíš se o duchovní život, který odpovídá tvému nynějšímu stavu? Hledáš potřebnou sílu ve svátostech, neodmítáš pomoc kněze, který je ti k dispozici? Budeš umět přijmout smrt s klidem a vírou?